

[Justitsministeren.]

Forbryder og Lejlighed til at vælge den bedste Art af Straf over for dette bestemte Individ, saaledes at man anvender en Straf, som giver det bedst mulige Haab om, at man gennem Straffen kan forbedre netop denne Person, saa er det efter min Mening nødvendigt, at dette ikke overlades alene til en retskyndig Dommer, men at ogsaa menige Mænd fra den Egn, hvor det hele foregaar, som har Kendskab til hele Befolkningens Tankegang, som forstaaer en saadan Mand eller Kvinde, der i det givne Øjeblik er for Retten og skal dømmes, at saadanne læge Mænd kommer til at deltage, ikke alene i Paadømmelsen af Skyldspørgsmaalet, men ogsaa i enhver Henseende i Strafuldmaalingen ved den retskyndige Dommers Side.

Det anser jeg for overordentlig nødvendigt, og jeg har intet Øjeblik opgivet Arbejdet for at faa dette Korrelat til den nye Straffelov, for at denne i Virkeligheden kan komme til at virke paa den heldigst mulige Maade.

Jeg har hele Tiden arbejdet for, at vi kan faa Domsmand, og saa længe det forundes mig at arbejde i Ministeriet eller i Rigsdagen, vil jeg ikke undlade at arbejde for at faa dette gennemført. Jeg skal ikke tabe Taalmodigheden, men fortsætte mine Bestræbelser.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel drog af den Kendelse, som Nævningerne har afsagt over Medlem af dette høje Ting Hr. Aksel Larsen, den Slutning, at Nævningerne ikke kunde være nogen Beskyttelse mod politiske Forfølgelser. Man skulde dog tro, at den var et kraftigt Bevis paa, at Nævningerne netop kan være det. Det ærede Medlem sagde, idet han citerede noget af en Kronik, som en Digter havde skrevet i det fortrinlige Blad „Politiken“, vi er saa lykkelige at have her i Landet, at nogle Nævninger ovre i Irland turde ikke dømme „Skyldig“. Nej, det er meget muligt; det kan hænde i ethvert Land, naar der er Revolution eller Krig. For naar Vaabnene taler, saa tier baade Fornuft og Retfærdighed. Det er noget, vi ved, og den Slags Tilstande kan ogsaa bringe de juridiske Dommere til at være ængstelige og bange for at følge, hvad de anser for Ret, og bringe dem til at bøje sig ind under Voldstilstande. Det har man mange Eksempler paa. Lykkeligvis har vi ikke saadanne Tilstande her i Danmark.

Det ærede Medlem bruger undertiden Udtryk, som er højst mærkværdige og lidet klædelige, tør jeg nok sige. Naar han saa-

ledes siger, at Ministeriet turde ikke lade Aksel Larsen-Sagen paadømme ved Gerningsstedets Værneting, da er det en mærkværdig Paastand. Aksel Larsens Sagfører, Hr. Wreschner, søgte Højesteret om at faa Sagen flyttet fra Sønderborg, men Højesteret gik ikke ind paa det. Da imidlertid Sagen trak længe ud, og da det blev opgjort for mig, at den kunde blive hurtigere paadømt, naar den blev flyttet til København, endogsaa flere Uger hurtigere, end naar den skulde for Nævningeting ovre i Sønderborg, var det vist, saa søgte ogsaa Rigsadvokaten Højesteret om at flytte Sagen til København, og da der saaledes var søgt fra begge Sider, gjorde Højesteret det. Det skulde ikke være nødvendigt at oplyse det ærede Medlem Hr. Pürschel om, at det ikke var Regeringen, der har flyttet Sagen, men at det er et Udvalg paa 3 Højesteretsdommere, der har haft at gøre med, hvorvidt denne Sag kunde flyttes, og ikke alene om den kunde flyttes, men hvorhen den skulde flyttes.

Naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen blev frifundet, saa er det ikke alene efter min Mening, men efter flere Juristers Mening af den Grund, at Hagekorsflaget paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen rev et saadant i Stykker, endnu ikke var notificeret paa en saadan Maade for den danske Regering, saa det kunde siges at være i den Grad meddelt os som det nationale Flag i Tyskland, at det faldt ind under den Beskyttelse, som vor Straffelov giver et saadant. Jeg tror, det er den Opfattelse, der er den almindelige blandt Jurister. Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel har dannet sig en anden, er det ikke, fordi han skulde bruge den for Tilfældet, men fordi hans Sind er saa fanatisk, at der uvilkaarligt afejrer sig særegne Forestillinger deri, som er ham til Hjælp i Argumentationer af denne Art.

Naar det ærede Medlem lod sig henvise til at sige, at man vidste i denne Sal, at hvis det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen blev stillet for Nævninger i eet Ting, blev han dømt, og hvis han blev stillet for Nævningetinget i en anden Landsdel, blev han frifundet, og i samme Aandedrag beskylder andre for at ville rokke ved Retsbevidstheden her i Landet, saa vender dette Vaaben sig mod ham selv. Den Slags umotiverede og aldeles uberettigede og løse Udtalelser kan kun tjene til at rokke ved Retsbevidstheden hos de Mennesker, som tror, at det er velovervejede og roligt gennemtænkte Ord, som det ærede Medlem Hr. Pürschel taler fra denne Plads.